

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

**GRATIAS
AGIT
MMXIX**

GRATIAS AGIT MMXIX

CENA MINISTERSTVA
ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Cena

GRATIAS AG

SEZNAM LAUREÁTŮ
LIST OF LAUREATES

CERALOVÁ PETROFOVÁ ZUZANA

ČESKÁ REPUBLIKA / CZECH REPUBLIC

ČUBIRKO VOLODYMYR VOLODYMYROVYČ

UKRAJINA / UKRAINE

HLADÍK DUŠAN

USA

JERIE BEATRIX

ŠVÝCARSKO / SWITZERLAND

KRAJNÝ MILOŠ

KANADA / CANADA

LIPOVAC MARIJAN

CHORVATSKO / CROATIA

MILKANI PIRO

ALBÁNIE / ALBANIA

MIRCHI REZA

ÍRÁN / IRAN

PAŘÍZEK DUŠAN ROBERT

NĚMECKO / GERMANY

PETERLIK KARL

RAKOUSKO / AUSTRIA

PODWAL MARK

USA

POMAHAČ BOHDAN

USA

SRIRATANA VERITA

THAJSKO / THAILAND

TIHOUNOVÁ TEA

ZAMBIE / ZAMBIA

VOŘÍŠEK JAN

GRUZIE / GEORGIA

MEMORIAL

RUSKO / RUSSIA

**ZUZANA
CERALOVÁ PETROFOVÁ**

**VÝZNAMNÁ PODNIKATELKA, PROPAGÁTORKA ČESKÉ HUDBY, KULTURY A ŘEMESLA VE SVĚTĚ
/ PROMINENT BUSINESSWOMAN, PROMOTER OF CZECH MUSIC, CULTURE AND CRAFTS IN THE WORLD**

**ČESKÁ REPUBLIKA
/ CZECH REPUBLIC**

Zuzana Ceralová Petrofová vystudovala Farmaceutickou fakultu UK Hradec Králové. Po privatizaci rodinné firmy PETROF spol. s.r.o. jejím tatínkem v ní od roku 2000 pracuje, 15 let je její jednatelkou a prezidentkou. Úspěšně vyváží klavíry a pianina do 60 zemí, kde propaguje tradice a kvalitu českého průmyslu, řemesla a klasické hudby.

Zuzana Ceralová Petrofová získala řadu ocenění za své profesionální aktivity. Je prezidentkou Asociace hudebních nástrojů ČR a po dva roky byla i prezidentkou Evropské konfederace výrobců hudebních nástrojů (CAFIM). Zde se věnuje řízení evropsky důležitého projektu „European Excellence“, jehož cílem je řešení palčivé problematiky pro tradiční výrobce, a sice zajištění deklarace původu nástroje a ochrana proti falzifikaci. Dobré jméno České republiky propaguje i na řadě mezinárodních veletrhů a výstav – Music Messe Frankfurt, Music China Shanghai, Cremona Musica, NAMM Show, stejně jako při četných zahraničních návštěvách ve firmě PETROF.

Zuzana Ceralová Petrofová dlouhodobě a pravidelně spolupracuje s našimi zastupitelskými úřady a agenturami při propagaci české hudby, kultury, řemeslného mistrovství, ale i odpovídajícího a trvale udržitelného podnikání v zahraničí. Podílí se na vybraných projektech veřejné diplomacie včetně těch, které vychází z výukových programů pro předškolní vzdělávání a programů hudebního vzdělávání pro mládež. Spolupodílí se na realizaci uměleckých turné řady českých umělců po Číně – J. Čechová, M. Novák, J. Fowler Fraňková, J. Chaudhuri, Igor Ardašev aj. a rovněž na organizaci koncertů v řadě zemí, na kterých zazníávají skladby českých velikánů B. Smetany, A. Dvořáka, L. Janáčka, B. Martinů aj. O publicitu ČR se zasazuje i pořádáním mezinárodních hudebních soutěží jako byla PETROF International Piano Competition, Macao 2017, nebo First CUERVO-PETROF International Piano Competition, Mexico 2018, PETROF FEST 2018 v Hradci Králové.

Zuzana Ceralová Petrofová se věnuje i charitativním činnostem zaměřeným na sluchově postižené, ale také na mladé talenty v rámci masterclasses členů PETROF Art Family. Poskytla dar pianina PETROF základní škole při Čajkovského konzervatoři v Moskvě nebo podpořila otevření klavírní školy v senegalském Dakaru.

Generální konzulát České republiky v Šanghaji nominoval Zuzanu Ceralovou Petrofovou na ocenění Cenou Gratias agit s ohledem na dlouhodobou činnost ve prospěch České republiky a šíření české hudby a kultury v Číně a ve světě.

Jedinečným způsobem propojuje širokou škálu podnikatelských aktivit s kulturními, vzdělávacími a charitativními.

Zuzana Ceralová Petrofová graduated from the Faculty of Pharmacy of Charles University in Hradec Králové. Since 2000, she has been working for the PETROF Company, a former family business that has been returned to her father. Zuzana Ceralová Petrofová has been the Company's executive director and president for 15 years, successfully exporting pianos and upright pianos to 60 countries and promoting the traditions and quality of the Czech industry, crafts and classical music.

Zuzana Ceralová Petrofová has received a number of awards for her professional activities. She serves as President of the Association of Musical Instruments Makers of the Czech Republic and for two years, she also headed the Confederation of European Music Industries (CAFIM). There, she manages a project of European importance entitled "European Excellence" addressing some urgent problems faced by traditional producers: certificates of origin and protection against counterfeiting. She also promotes the good name of the Czech Republic at international fairs and exhibitions (Music Messe Frankfurt, Music China Shanghai, Cremona Musica, NAMM Show) and by receiving many foreign visitors at PETROF.

Zuzana Ceralová Petrofová cooperates regularly and on a long term basis with Czech embassies and agencies in promoting Czech music, culture, craftsmanship as well as a responsible and sustainable business. She participates in public diplomacy projects, including those based on pre-school education programmes and youth music education programmes. She has been helping with the organisation of the tours by many Czech performers in China (Jitka Čechová, Matyáš Novák, Jitka Fowler Fraňková, Jana Chaudhuri, Igor Ardašev and others) and staging the concerts featuring the works of great Czech composers (Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, Leoš Janáček, Bohuslav Martinů) in a number of countries. She promotes the Czech Republic by organising international music competitions such as the PETROF International Piano Competition, Macao 2017, the First CUERVO-PETROF International Piano Competition, Mexico 2018, and PETROF FEST 2018 in Hradec Králové.

Zuzana Ceralová Petrofová engages in charity activities focused on people with hearing impairment as well as on young talents within the masterclasses of the PETROF Art Family members. She has donated a PETROF upright piano to the Tchaikovsky Conservatory in Moscow and supported the opening of a piano school in Dakar, Senegal.

The Consulate General of the Czech Republic in Shanghai nominated Zuzana Ceralová Petrofová for the Gratias Agit Award on the basis of her long-standing commitment to promoting the Czech Republic, its music and culture in China and worldwide.

Zuzana Ceralová Petrofová uniquely combines a wide range of business ventures with cultural, educational and charity activities.

A black and white portrait of a middle-aged man with short dark hair, wearing a dark suit jacket, a white shirt, and a striped tie. He is looking directly at the camera with a neutral expression. A small pin is visible on his lapel.

VOLODYMYR VOLODYMYROVYCH ČUBIRKO

ŘEDITEL DOBROČINNÉHO FONDU VIZY A SPOLUPRÁCE
MEZI ZAKARPATSKOU OBLASTÍ A ČESKOU REPUBLIKOU
/ DIRECTOR OF THE VIZA CHARITABLE FUND AND CENTER OF COOPERATION
BETWEEN THE ZAKARPATTIA OBLAST AND CZECH REPUBLIC

UKRAJINA
/ UKRAINE

Kraj Vysočina již 11 let spolupracuje s partnerským regionem Zakarpatská oblast Ukrajiny. Úspěch této spolupráce je spojen s panem Volodymyrem Čubirkem.

Z jeho iniciativy začala v roce 2013 výuka českého jazyka v Užhorodské základní škole č. 3. Od roku 2018 se český jazyk vyučuje jako druhý cizí jazyk v 5 školách Zakarpatské oblasti. V roce 2017 byl na Užhorodské národní univerzitě obnoven lektorát českého jazyka. Byly podepsány smlouvy mezi Užhorodskou národní univerzitou a Krajem Vysočina Západočeskou univerzitou v Plzni, Karlovou univerzitou v Praze, Vysokou školou polytechnickou v Jihlavě, Vysokým učením technickým v Brně, Univerzitou Pardubice, Univerzitou J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, Slovanským ústavem AV ČR, Univerzitou Palackého v Olomouci, Výzkumným ústavem geodetickým, topografickým a kartografickým, Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně. Studenti Užhorodské národní univerzity se každoročně účastní letní žurnalistické školy v Havlíčkově Brodě.

Volodymyr Čubirko začal v roce 2016 spolupracovat s Ministerstvem obrany ČR na obnově českých válečných hrobů na Ukrajině. Významně se podílel na rekonstrukci památníku v Kalynivce u Zborova a ve Veliké Doči u Bachmače, které připomínají padlé legionáře v letech 1917–1918.

Inicioval, za podpory Kraje Vysočina a města Jihlava, vytvoření a zvelebení parku prvního československého prezidenta T. G. Masaryka v Užhorodě. Úzce spolupracuje s místním českým krajanským spolkem na udržování českých památek a tradic v regionu.

Má zásluhu v mnoha dalších oblastech – např. při navázání spolupráce mezi hasiči a policií v Kraji Vysočina v Zakarpatské oblasti. V období let 2013 až 2018 bylo za přispění krajů Vysočina a Pardubice rekonstruováno více než 150 vzdělávacích a sociálních institucí na Ukrajině.

The Vysočina Region has been cooperating with the partner region of Zakarpattia Oblast of Ukraine for eleven years. The success of this cooperation owes much to the commitment of Mr Volodymyr Chubirko.

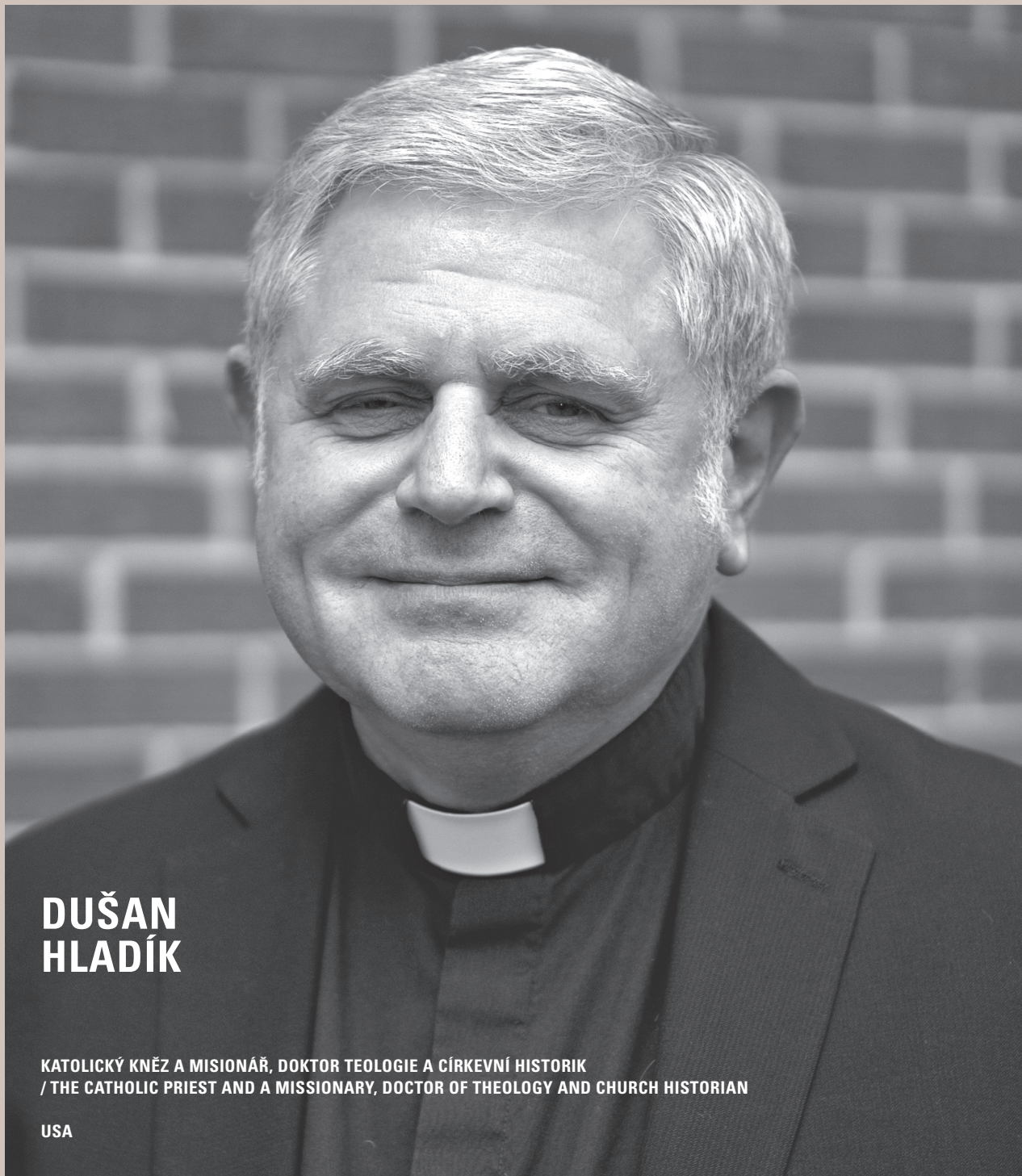
On his initiative, the Czech language began to be taught at Uzhhorod Elementary School No. 3 in 2013. Since 2018, the Czech language has been taught as a second foreign language at five schools in the Zakarpattia Oblast. In 2017, the Czech language lectorate was restored at Uzhhorod National University. Contracts were signed between Uzhhorod National University and Vysočina Region, the University of West Bohemia in Pilsen, Charles University in Prague, College of Polytechnics in Jihlava, Brno University of Technology, University of Pardubice, University of JE Purkyně in Ústí nad Labem, Slavonic Institute of the Czech Academy of Sciences, Palacký University in Olomouc, Research Institute of Geodesy, Topography and Cartography and Tomáš Baťa University in Zlín. Students of Uzhhorod National University annually participate in the summer school of journalism in Havlíčkův Brod.

In 2016, Volodymyr Chubirko started to cooperate with the Ministry of Defence of the Czech Republic on the restoration of Czech war graves in Ukraine. He significantly contributed to the reconstruction of the memorial in Kalynivka near Zboriv and in Velyka Doch near Bakhmach commemorating the legionaries who died there in 1917 and 1918.

With the support of the Vysočina Region and the City of Jihlava, he initiated the creation and development of a park in Uzhhorod named after the first Czechoslovak President, T. G. Masaryk. He works closely with the local Czech compatriot association to maintain Czech heritage sites and traditions in the region.

Volodymyr Chubirko has been instrumental in a range of other undertakings – for example, in establishing cooperation between the firefighters and police in the Vysočina Region and in the Zakarpattia Oblast. Between 2013 and 2018, the Vysočina and Pardubice regions assisted in the renovation of buildings housing more than 150 educational and social institutions in Ukraine.

**DUŠAN
HLADÍK**

**KATOLICKÝ KNĚZ A MISIONÁŘ, DOKTOR TEOLOGIE A CÍRKEVNÍ HISTORIK
/ THE CATHOLIC PRIEST AND A MISSIONARY, DOCTOR OF THEOLOGY AND CHURCH HISTORIAN**

USA

Od července 1999 stojí Mons. ThDr. Dušan Hladík v čele České katolické misie svatých Cyrila a Metoděje v Chicagu. V roce 2010 papež Benedikt XVI. jmenoval pátera Hladíka pro jeho zásluhy kaplanem Jeho svatosti, tj. byl mu udělen čestný titul monsignor.

Kromě duchovní správy pořádá Mons. Hladík během roku v České misii v Brookfieldu kulturní a vzdělávací akce. Téměř měsíčně se konají společenské podniky, jako jsou zábavy, besídky, karnevaly, koncerty či oblíbené zahradní pikniky. V České misii sídlí Česká sobotní škola kardinála Berana, ve které Mons. Hladík a další vyučují děti češtině, vlastivědě a náboženství. Populární jsou také kurzy češtiny pro dospělé. Každou středu se v misii schází klub seniorů a každou neděli klub mladých rodin. Mons. Hladík také vydává poslední česky psaný časopis v oblasti Chicaga, Hlasy národa. Tento měsíčník se rozesílá do celých Spojených států amerických, Kanady i dalších zemí světa. Přináší zprávy z vlasti o akcích krajské komunity, informace o životě v církvi, i o kultuře, historii a tradicích českého národa.

V roce 2008 byl z popudu Mons. Hladíka a díky příspěvkům českých krajanů zakoupen kostel v Brookfieldu na předměstí Chicaga. Je zasvěcen všem českým svatým patronům a navázal na řadu českých kostelů v oblasti Chicaga, které v průběhu času přešly do užívání jiných národů. Je prostorem pro aktivity České misie, ale i jiných krajských organizací. Zázemí České misie slouží rovněž k ubytování umělců, kteří vystupují na akcích Misie a Generálního konzulátu ČR v Chicagu, nebo k setkáním krajanů s oficiálními představiteli České republiky.

Mons. Hladík pomáhá zachovávat české kulturní dědictví, například pomocí při záchraně archivů zanikajících místních českých církevních i necírkevních institucí. Vydal také knihu o historii českých katolických kostelů v chicagské oblasti.

Zásadní je humanitární a charitativní činnost České misie. Zahrnuje péči o nemocné a nemohoucí, občany České republiky v nouzi, či poskytování pomoci prostřednictvím charitativních sbírek. Od založení v roce 2006 je Česká misie pro Generální konzulát ČR v Chicagu důležitým partnerem. Činnost Mons. Hladíka se neomezuje pouze na oblast Chicaga. V maximální možné míře vychází vstříc i potřebám dalších krajských komunit v USA, aktuálně také podporou vážně nemocného biskupa Petra Esterky v Kalifornii.

Mons. ThDr. Dušan Hladík has headed the Czech Catholic Mission of Saints Cyril and Methodius in Chicago since July 1999. In 2010, Pope Benedict XVI appointed Father Hladík Chaplain of His Holiness for his merits, awarding him with the honorary title of Monsignor.

In addition to pastoring activities, Mons. Hladík organises cultural and educational events at the Czech Mission in Brookfield. Almost monthly, social events attended by hundreds of compatriots are held: parties, carnivals, concerts or popular garden picnics. The Czech Mission hosts Cardinal Beran's Czech Saturday School, in which Mons. Hladík and others teach children Czech, geography and religion. Czech language courses for adults are popular too. Every Wednesday, a meeting of the seniors club is held. Young families meet on Sundays. Mons. Hladík also publishes the last Czech language magazine in the Chicago area, *Voices of the Nation*. This monthly is distributed throughout the United States, Canada and the world, bringing news from the homeland and in the compatriot community, information about church life, Czech culture, history and traditions.

In 2008, a church in Brookfield on the outskirts of Chicago was purchased on the initiative of Mons. Hladík, with funds provided by Czech compatriots. Dedicated to all Czech patron saints, it has replaced the numerous Czech churches in the Chicago area which have over time come to be used by other nations. It houses the activities of the Czech Mission led by Mons. Hladík and of other compatriot organisations. The facilities are also used to accommodate artists performing at the Mission's and the Czech Consulate General in Chicago events, or to hold meetings of compatriots with official representatives of the Czech Republic. Mons. Dušan Hladík also accommodates academics and other guests from the Czech Republic on their business trips to Chicago.

Mons. Hladík aids the preservation of Czech cultural heritage, for example by helping to rescue archives of the disappearing local Czech church and non-church institutions. He has also published a book on the history of Czech Catholic churches in the Chicago area.

Humanitarian and charitable work of the Czech Mission is essential. It includes caring for the sick and infirm, Czech citizens in need and the provision of assistance through charitable collections. Since its foundation in 2006, the Czech Mission has been an important partner for the Consulate General of the Czech Republic in Chicago. The activities of Mons. Hladík are not limited to the Chicago area. He also meets the needs of other Czech compatriot communities in the United States to the greatest extent possible and currently he also supports the seriously ill Bishop Petr Esterka in California.

**BEATRIX
JERIE**

PROPAGÁTORKA ČESKÉ HUDBY, ORGANIZÁTORKA KOMORNÍHO CYKLU KAMMERMUSIK UM HALB ACHT
V BASILEJI A UMĚLECKÁ VEDOUCÍ MENDELSSOHOVA FESTIVALU V ALPÁCH
/ CZECH MUSIC PROMOTER, ORGANISER OF THE KAMMERMUSIK UM HALB ACHT CHAMBER MUSIC
SERIES IN BASEL AND ARTISTIC DIRECTOR OF THE MENDELSSOHN FESTIVAL IN THE ALPS

ŠVÝCARSKO
/ SWITZERLAND

Beatrix Jerie se narodila v Basileji dětskému lékaři Karlu Schneiderovi a jeho umělecky zaměřené choti Zitě. Když si v osmé třídě zahrála na školním představení roli kněžny Libuše, zamilovala se do české historie. Během studií se seznámila se svým celoživotním partnerem, českým violoncellistou Markem Jerie. Roku 1970 začala studovat hru na housle na pražské Akademii múzických umění ve třídě prof. Ivana Štrause a přitom výborně zvládla češtinu. Cílevědomě se věnovala českému repertoáru. Zaměřila se především na skladby pro housle a klavír od Dvořáka, Smetany, Janáčka, Suka a Martinů. Stala se členkou komorního souboru Pražských komorních sólistů. Kvůli svobodné budoucnosti dětí se v roce 1984 rodina vystěhovala do její vlasti, Švýcarska. Přesto její tři děti mluví plynně česky.

V roce 1986 založila Beatrix Jerie v Basileji komorní řadu „Kammermusik um halb acht“ (Komorní hudba o půl osmé), obecně prospěšnou nadaci, která je dnes neodmyslitelnou součástí kulturního života tohoto města a pomyslným ostrovem české hudby ve Švýcarsku. Beatrix Jerie v ní dodnes zastává čestnou funkci jednatelky a umělecké vedoucí. Během existence této nadace zorganizovala přes 200 koncertů, z toho více než třetinu s českými umělci. V závěru kariéry Smetanova kvarteta, na podzim roku 1988, zorganizovala Beatrix Jerie v sedmi švýcarských městech rozlučkové koncerty tohoto legendárního souboru. Opakovaně iniciovala spolupráci českých a švýcarských umělců, umožnila vznik česko-švýcarských komorních souborů na nejvyšší úrovni a do země zvala širokou škálu nejslavnějších českých orchestrů, souborů a hudebníků, aby vystupovali před uznalým švýcarským obcenstvem: Pardubickou komorní filharmonií, Dvořákův, Český a Talichův komorní orchestr, Collegium 1704, Schola Gregoriana Pragensis, kvarteta Pražákovo, Stamicovo, Vihanovo, nebo Martinů, varhaníka Jaroslava Tůmu, houslistu Jana Mráčka, cimbalistu Jana Rokyta aj. Sté výročí úmrtí Antonína Dvořáka připomněla v roce 2004 souborným provedením jeho klavírních trií v podání Guarneri tria Prague. S tímto souborem v roli manažerky absolvovala řadu zahraničních cest po Evropě, téměř do všech zemí Jižní Ameriky, Japonska nebo Číny, kde všude propaguje českou hudbu.

V srpnu 2014 převzala Beatrix Jerie jako další čestnou funkci umělecké vedení Mendelssohnova festivalu, pořádaného již od roku 2004 ve Wengen, a okamžitě program festivalu s velkým úspěchem obohatila novou dimenzí české hudby a interpretačním uměním českých hudebníků.

Manželé Beatrix a Marek Jerie se oba celý život zasazují nejen o propagaci české hudby, ale dlouhodobě podporují i české interprety a studenty v zahraničí.

Beatrix Jerie was born in Basel to paediatrician Karl Schneider and his art-loving wife Zita. When playing a part of Princess Libuše in an 8th grade school performance in her eighth grade, she fell in love with Czech history. During her studies, she met her lifelong partner, the Czech cellist Mark Jerie. In 1970, she began studying violin at the Prague Academy of Performing Arts in the class of Professor Ivan Štraus, and soon mastered the Czech language. She purposefully devoted herself to the Czech repertoire, focusing mainly on compositions for violin and piano by Dvořák, Smetana, Janáček, Suk and Martinů. She became a member of the chamber ensemble of Prague Chamber Soloists. To ensure a life in freedom for their children, the family moved to her homeland, Switzerland, in 1984. Nonetheless, all her three children speak Czech fluently.

In 1986, Beatrix Jerie founded a chamber music series “Kammermusik um halb acht” (Chamber music at half past seven) in Basel, a public benefit foundation which is now an essential part of the city’s cultural life and also an island of Czech music in Switzerland. Beatrix Jerie holds the honorary position of its executive and artistic director to this day. Within this foundation, she has organised over 200 concerts, more than a third featured Czech artists. In autumn 1988, at the end of the Smetana Quartet’s career, Beatrix Jerie organised a farewell concert of this legendary ensemble in seven Swiss cities. She repeatedly initiated collaborations of Czech and Swiss artists, giving rise to high-quality Czech-Swiss chamber ensembles and brought a wide array of the most acclaimed Czech orchestras, ensembles and musicians to perform in front of appreciative Swiss audiences: the Czech Chamber Philharmonic Orchestra Pardubice, the Dvořák Chamber, the Czech Chamber, the Talich Chamber orchestras, Collegium 1704, Schola Gregoriana Pragensis, the Pražák, Stamic, Vihan and Martinů quartets, the organ player Jaroslav Tůma, the violinist Jan Mráček, the cimbalomist Jan Rokyta, etc.

In 2004, she commemorated the centenary of Antonín Dvořák’s death by a collective performance of his piano trios performed by the Guarneri Trio Prague. As the manager, she has travelled a number of tours with this ensemble in Europe, almost all South American countries, Japan and China, where she has been promoting Czech music.

In August 2014, Beatrix Jerie took over another honorary post, the artistic leadership of the Mendelssohn Festival, held in Wengen since 2004, and enriched the festival’s programme with the new dimension of Czech music and the performing art of Czech musicians.

Beatrix and Marek Jerie have both dedicated their lives to promoting Czech music, while also offering long-term support to Czech performers and students abroad.

**MILOŠ
KRAJNÝ**

LÉKAŘ, ORGANIZÁTOR HUDEBNÍCH VEČERŮ „NOKTURNA VE MĚSTĚ“
/ DOCTOR, ORGANISER OF THE “NOCTURNES IN THE CITY” MUSIC EVENTS

KANADA
/ CANADA

Dr. Miloš Krajný je profesí alergolog. V roce 1977 založil svoji soukromou praxi a v současné době léčí své pacienty na dvou klinikách v Torontu a Orillii. V letech 1980–1985 byl prezidentem Ontarijské alergologické společnosti, od toho roku až do současnosti je jejím tajemníkem. Je také členem Evropské alergologické akademie, americké Akademia Allergie and Immunologie a dalších. Od Alergologické společnosti obdržel Cenu za mimořádné zásluhy v léčbě alergických pacientů a od Ontarijské lékařské společnosti doživotní členství (2006). Po příchodu do Kanady v roce 1968 pracoval na Montrealské Univerzitě u významného vědce a akademika Profesora Hanse Selyeho, objevitele stresu. S ním a s jeho kolektivem publikoval množství vědeckých prací a článků zabývajících se prevencí srdečních infarktů, srážení krve a stárnutí v lékařských odborných časopisech

Krajanská komunita a kanadské publikum v Torontu a širším okolí vděčí mnohé Miloši Krajnému i vzhledem k jeho hudebním aktivitám. V roce 1984 založil Toronto Mozart Society, kde i nadále působí ve dozorčí radě. Působil také jako člen správní rady společnosti Mainly Mozart Festival (1974–1982), Music Toronto (1989–2002) a North York Symphony Association (2003–2010). V nedávné minulosti byl Miloš Krajný ředitelem dozorčí rady v Toronto Philharmonia Orchestra, která za jeho působení mj. uvedla i kompletní cyklus Má vlast od Bedřicha Smetany. Ve všech těchto pozicích Miloš Krajný propagoval českou klasickou hudbu a její nejvýznamnější autory, díla a soubory. Svou činností průběžně přispíval ke zviditelnování české kultury a umění.

Jeho nejvýznamnějším počinem bylo v roce 2001 založení hudebních večerů nazvaných zpočátku „Nocturna na Masaryktownu“, později „Nocturna ve městě“. Ty se konají pravidelně několikrát do roka v prostorách české krajanské komunity zvané Masaryktown, nebo v českém katolickém kostele svatého Václava. V rámci těchto hudebních večerů měli návštěvníci možnost setkat se s klasickou tvorbou českých skladatelů v provedení mnoha úspěšných hudebníků a hudebních těles. Miloš Krajný usiluje i o propagaci dalších hudebních žánrů, jimž se věnují vynikající české osobnosti, především jazzu. Většinu Nocturen organizuje a finančně i administrativně zajišťuje sám Miloš Krajný s občasnou logistickou podporou krajanských organizací Masarykův ústav a České a Slovenské Sdružení v Kanadě.

V roce 2018 u příležitosti 100. výročí založení ČSR byl Miloš Krajný iniciátorem, hlavním organizátorem a sponzorem slavnostního koncertu v kostele sv. Václava v Torontu. Naplněný společenský sál českého kostela sv. Václava ocenil počín Miloše Krajného i umělce dlouhotrvajícím potleskem ve stoje.

Dr Miloš Krajný is an allergologist. In 1977, he founded his private practice and is currently treating his patients at two clinics in Toronto and in Orillia. He served as President of the Allergy Asthma & Immunology Society of Ontario from 1980 to 1985 and has been the society's secretary since. He is also a member of the European Academy of Allergy and Clinical Immunology, the American Academy of Allergy, Asthma & Immunology and others. He is the recipient of the Award for Outstanding Merit in the Treatment of Allergic Patients from the Allergology Society in 2011 and a Lifetime Membership from the Ontario Medical Association (2006). After moving to Canada in 1968, he worked at the University of Montreal with Professor Hans Selye, a prominent scientist and academic, the discoverer of stress. With him and his team, he published a number of scientific papers and articles dealing with the prevention of heart attacks, blood clotting and ageing.

The compatriot community and the Canadian audience in Toronto and environs owe much to Miloš Krajný for his musical activities. In 1984, he founded the Toronto Mozart Society, where he continues to serve on the Supervisory Board. He also served as a board member of Mainly Mozart Festival (1974–1982), Music Toronto (1989–2002) and North York Symphony Association (2003–2010). In the recent past, Miloš Krajný headed the Supervisory Board at the Toronto Philharmonic Orchestra, an ensemble that included the complete My Fatherland series by Bedřich Smetana in its programme. In all these positions, Miloš Krajný promoted Czech classical music and its most important composers, works and ensembles, contributing to the visibility of Czech culture and art.

His most notable achievement was the establishment of music events first called “Nocturnes at Masaryktown”, later called the “Nocturnes in the City”, in 2001. The Nocturnes are held several times a year at the Masaryktown Hall of the Czech compatriot community or at the Czech Catholic Church of Saint Wenceslas. These musical events are an opportunity to hear the classic works of Czech composers performed by leading Czech musicians and ensembles. Miloš Krajný also promotes outstanding Czech musicians of other genres, especially jazz. In erally, Miloš Krajný takes on the organisational, funding and administrative role, with occasional logistical assistance from compatriot organisations, the Masaryk Memorial Institute and the Czech and Slovak Association of Canada.

In 2018, on the occasion of the 100th anniversary of the establishment of Czechoslovakia, Miloš Krajný was the initiator, main organiser and sponsor of the gala concert at the Saint Wenceslas Church in Toronto. The audience which filled the church gave Miloš Krajný and the performers a long standing ovation.

**MARIJAN
LIPOVAC**

**BOHEMISTA, HISTORIK, PŘEDSEDA CHORVATSKO-ČESKÉ SPOLEČNOSTI
/ BOHEMIST, HISTORIAN, PRESIDENT OF THE CROATIAN-CZECH SOCIETY**

**CHORVATSKO
/ CROATIA**

Předseda Chorvatsko-české společnosti (HČS) pan Marijan Lipovac svou dlouhodobou činností cílevědomě přispívá k šíření dobrého jména České republiky v zahraničí.

Zájem o Českou republiku, její historii a vztahy s Chorvatskem projevoval M. Lipovac již během svého studia dějin, českého jazyka a literatury na Filozofické fakultě záhřebské univerzity. Od roku 2005 se věnuje vedle své práce bádání v oblasti česko-chorvatských vztahů (působí v Úřadu pro vztahy s veřejností a médií Chorvatské akademie věd a umění, dříve pracoval jako novinář). Z tohoto období se kromě četných článků v různých časopisech datuje pět knih: *Biskup Duh* (2006), *Biskup Josip Salač* (2009, spoluautor V. Herout), *Češi Záhřebu – Záhřeb Čechům* (2009, spoluautor F. Vondráček), *Český národní dům v Záhřebu* (2012, spoluautor J. Bahník) a *Chorvatsko-česká společnost, prvních 25 let* (2017, spoluautorka Vlatka Banek).

Další publikace, přibližující Česko a jeho kulturu chorvatskému publiku, vydala z jeho iniciativy a pod jeho vedením HČS: *Komenský a Chorvati, Česko klíčovou dírkou, Česká mozaika* a chorvatský překlad *Malostranských povídek* J. Nerudy. M. Lipovac je rovněž šéfredaktorem časopisu *Setkání* (Susreti), který od roku 2011 vydává v chorvatštině HČS v chorvatštině a do něhož M. Lipovac velmi aktivně také přispívá svými články, ve kterých dokumentuje hlavní události v česko-chorvatské relaci.

Velkou pozornost věnuje Marijan Lipovac připomínání významných míst a osobností v česko-chorvatských vztazích. Pamětní desky či pomníky byly díky HČS odhaleny v ČR (V. Prelog, Praha; Stjepan Radić, Praha; A. Mohorovičić, Praha; Josip Jelačić, Napajedla; Nikola Tesla, Praha; Nikola Šubić Zrinski, Jindřichův Hradec; Josip Juraj Strossmayer, Praha; August Šenoa, Praha) i v Chorvatsku (biskup Duh, Dubrava; Marie Radićová, Záhřeb).

HČS a Marijan Lipovac osobně usilují rovněž o pojmenování ulic a veřejných prostranství po osobnostech českých a chorvatských dějin. V říjnu 2015 se podařilo zařadit jméno bývalého prezidenta ČR Václava Havla na užší seznam osobností pro pojmenování ulic v Záhřebu. V letech 2012–2013 a 2017 se Marijan Lipovac aktivně postavil proti návrhům na přejmenování Masarykovy ulice v Záhřebu. Jeho vystoupení v televizních debatách a články v místních médiích s argumenty a historickými fakty o TGM dokázaly získat u chorvatské veřejnosti většinou podporu a na politické úrovni těmto snahám úspěšně zabránit.

V roce 2018 Marijan Lipovac s HČS a českými krajanskými sdruženími zorganizovali v chorvatských městech cyklus veřejných přednášek k výročí vztahujícím se k roku 2018 (vznik ČSR, Pražské jaro, Mnichovská dohoda, únor 1948 a vznik samostatné ČR) a vystupoval k nim v médiích. Za jeho spoluautorství vydala HČS v tomto roce také tři knihy – politickou biografii Václava Havla, knihu o nejslavnějším chorvatském sochaři a příteli TGM *Ivan Meštrović a Češi: příklady chorvatsko-české kulturní a politické vzájemnosti* a knihu *Čeští Chorvaté – chorvatské stopy v Česku*.

Aktivity Marijana Lipovace svědčí o zřetelně dokládají jeho upřímný a cílevědomý zájem o Českou republiku.

Mr Marijan Lipovac, president of the Croatian-Czech Society (CCS), has been consistently contributing to the promotion of the good name of the Czech Republic abroad.

His interest in the Czech Republic, its history and relations with Croatia already showed during his studies at the Faculty of Arts of the University of Zagreb where he specialised in Czech history, language and literature. Since 2005 he has been engaged in research in the field of Czech-Croatian relations (in addition to his work in the Public Relations and Media Office of the Croatian Academy of Sciences and Arts, previously he worked as a journalist). In addition to a large number of articles, five books date from this period: *Bishop Duh* (2006), *Bishop Josip Salač* (2009, co-author Václav Herout), *Czechs to Zagreb-Zagreb to Czechs* (2009, co-author Fráňa Vondráček), *Czech National House in Zagreb* (2012, co-author Jiří Bahník) and *Croatian-Czech Society, first 25 years* (2017, co-author Vlatka Banek).

Under Mr Lipovac's leadership the CCS has issued other publications that bring the Czechia and its culture to the Croatian audience: *Comenius and the Croats, Czechia through a Keyhole, Czech Mosaic* and the Croatian translation of *Lesser Town Tales* by Jan Neruda.

Since 2011, the CCS has been publishing a Croatian language magazine *Encounters* (Susreti), to which Mr Lipovac, its editor-in-chief and contributes articles on the main events in Czech-Croatian relations.

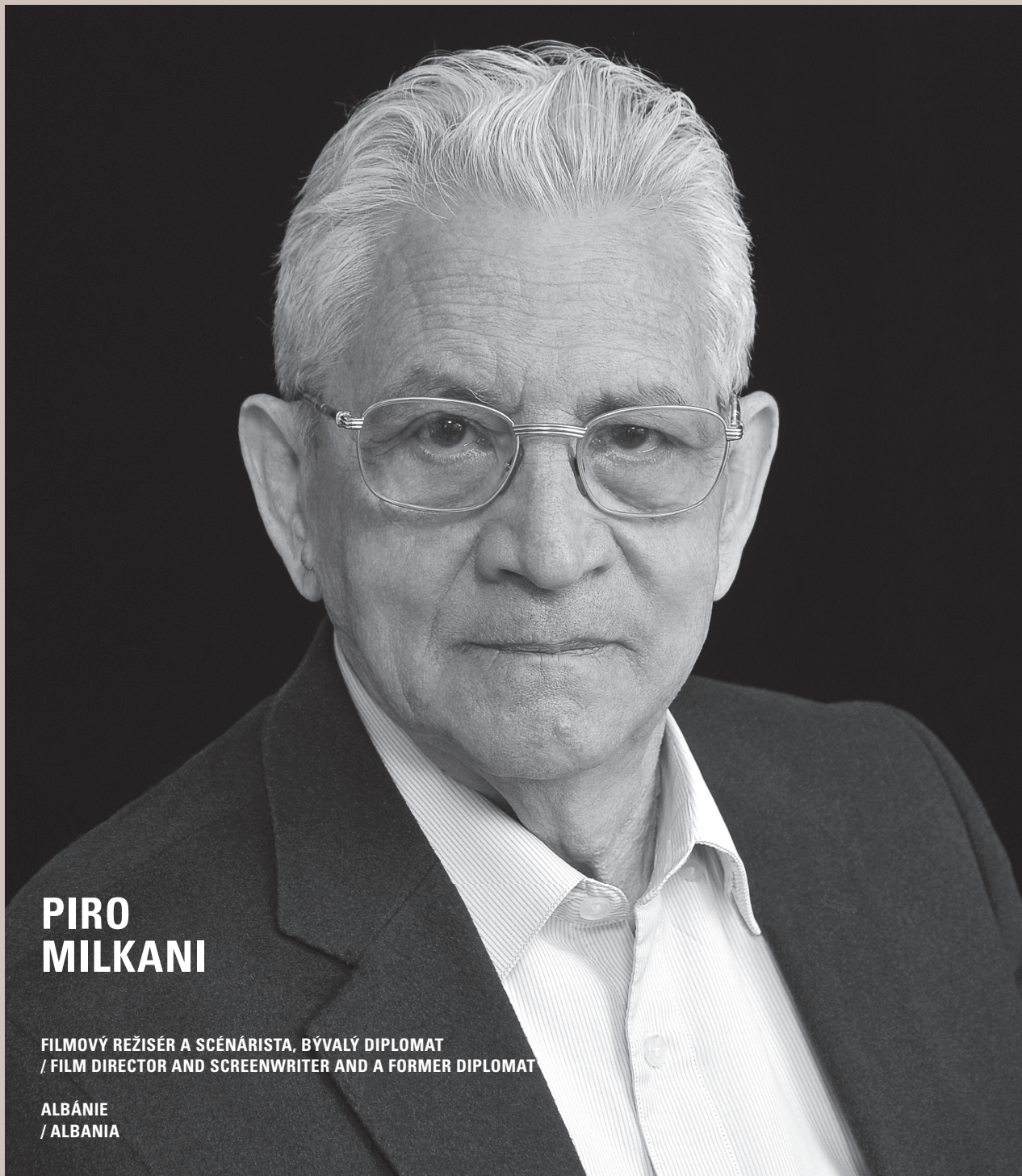
Mr Lipovac is committed to commemorating important places and personalities in Czech-Croatian relations. Thanks to the Croatian-Czech Society, commemorative plaques or memorials were unveiled both in the Czech Republic (Vladimir Prelog, Prague; Stjepan Radić, Prague; Andrija Mohorovičić, Prague; Josip Jelačić, Napajedla; Nikola Tesla, Prague; Nikola Šubić Zrinski, Jindřichův Hradec; Josip Juraj Strossmayer, Prague; August Šenoa, Prague) and in Croatia (Bishop Duh, Dubrava; Marie Radić, Zagreb).

The CCS and Mr Lipovac also personally strive to name the streets and public spaces after the personalities of Czech and Croatian history. In October 2015, the name of the former Czech President Václav Havel, was included in a shortlist of street names in Zagreb. In the years 2012–2013 and 2017, Mr Lipovac actively opposed the proposals for renaming Masaryk Street in Zagreb. His strong arguments in television debates and his articles full of historical facts about President Masaryk gained majority support amongst the Croatian public and successfully prevented these efforts at the political level.

In 2018, Mr Lipovac with the CCSociety and Czech compatriot associations organised a series of public lectures on the 2018 anniversaries (establishment of Czechoslovakia, Prague Spring, Munich Agreement, February 1948 and the establishment of the independent Czech Republic) in a number of Croatian cities and spoke about them in the media. This year he was the co-author of three books published by the CCS – the political biography of Václav Havel, a book about the most famous Croatian sculptor and a friend of T. G. Masaryk entitled *Ivan Meštrović and the Czechs: examples of Croatian-Czech cultural and political reciprocity* and the book *Czech Croats – Croatian Tracks in the Czech Republic*.

The activities of Marijan Lipovac clearly demonstrate his sincere and purposeful commitment to the Czech Republic.

**PIRO
MILKANI**

FILMOVÝ REŽISÉR A SCÉNÁRISTA, BÝVALÝ DIPLOMAT
/ FILM DIRECTOR AND SCREENWRITER AND A FORMER DIPLOMAT

ALBÁNIE
/ ALBANIA

Piro Milkani se narodil v Korçe v Albánii. Zde také vystudoval střední školu. Filmovou a televizní fakultu Akademie múzických umění v Praze (FAMU) ukončil v roce 1960 absolventským filmem *Nenávist*. Po návratu do Albánie pracoval v letech 1961–1967 jako kameraman nově vzniklého tiranského Ministudia. Od roku 1967 dodnes působí jako filmový režisér, scénárista a producent. Z češtiny do albánštiny přeložil Hrabalův román *Obsluhoval jsem anglického krále* a autobiografii M. Formana *Co já vím?* V letech 1998–2002, v nelehké době kosovské krize, se vrátil do Prahy v pozici mimořádného a zplnomocněného velvyslance Albánské republiky.

Piro Milkani patří v současnosti k nejuznávanějším albánským filmovým režisérům. V povědomí publika je pevně ukotveno jak jeho jméno, tak i fakt, že studoval v 60. letech na pražské FAMU, čímž výrazně pomáhá šířit slávu české filmařské školy. Díky přátelství s řadou osobností českého filmu zajišťuje účast zástupců české kinematografie na letním filmovém festivalu v Durrësu. V roce 2011 účast Jiřího Menzela, v roce 2012 Miloše Formana. Prostřednictvím skype-konference pořádané během galavečera na závěr festivalu hovořil Piro Milkani s Milošem Formanem česky, neboť dodnes ovládá češtinu na brilantní úrovni. V roce 2014 se festivalu zúčastnili režisér J. Hřebejk a herečka A. Geislerová. Pan Milkani pravidelně asistuje režisérům a filmovým umělcům navštěvujícím Albánii a tlumočí jejich rozhovory pro média. Naposledy v září 2015 tlumočil režisérci Olze Sommerové na mezinárodním filmovém festivalu věnovanému lidským právům. Na velikonoční pondělí dne 28. března 2016 zorganizoval ve filmové akademii Marubi promítání nově digitalizované verze filmu *Obecná škola*, tedy v den 80. narozenin scénáristy a herce Zdeňka Svěráka.

V rodné Albánii má režisér na svém kontě přes dvacet hraných filmů, k řadě z nich napsal scénář, nebo filmy produkoval a ve třech se objevil i jako herec. K jeho filmografii patří mj. *Gadhñjim mbi vdekjen (Vítězství nad smrtí, 1967)*, *Përse bie kjo daulle (Proč bubny rachotí, 1969)*, *Kur zbardhi një ditë (Tenkrát za svítání, 1971)*, *Shtigje të Luftës (Stezky války, 1974)*, *Zonja nga qyteti (Páni z města, 1976)*, *Ballë për ballë (Tvář v tvář, 1979)*, *Nje shoqe nga fshati (Přítel z venkova, 1980)*, *Fraktura (Zlom, 1983)*, *Eja! (Pojd!, 1987)*.

V roce 2006 natočil spolu se synem Enem historicky první česko-albánský koprodukční film *Smutek paní Šnajderové* dle vlastního scénáře s autobiografickými prvky. Jde o příběh tří posluchačů pražské FAMU, kteří v šedesátých letech natáčejí v Českém Šternberku svůj absolventský film. Je mezi nimi i mladý albánský kameraman, kterého uprostřed natáčení zastihne nařazení albánských politických kruhů, že se všichni Albánci studující v zahraničí musí neodkladně vrátit do vlasti.

Piro Milkani důstojně šíří jméno české kinematografie nejen v Albánii, ale v celém balkánském regionu. V pozici velvyslance se velkou měrou zasloužil o prohloubení vynikajících česko-albánských vztahů, nejen v oblasti kultury.

Piro Milkani was born in Korça, Albania, where he also completed his secondary education. He graduated from the Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague (FAMU) in 1960 with the graduation film named *Hate*. After returning to Albania, he worked as a cameraman for the newly established Ministudio in Tirana in 1961–1967. Since 1967, he has been working as a film director, screenwriter and producer to this day. He translated Hrabal's novel *I Served the King of England* and the autobiography of Miloš Forman *What Do I Know?* from Czech to Albanian. From 1998 to 2002, during the difficult times of the Kosovo crisis, he returned to Prague as Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Republic of Albania.

Piro Milkani is currently one of the most respected Albanian film directors. Both his name and the fact that he studied at FAMU in Prague in the 1960s is firmly anchored in public awareness, which adds to the promotion and fame of the Czech film school. Thanks to his friendship with a number of Czech film personalities, he succeeds in ensuring the participation of Czech filmmakers at the International Film Summerfest of Durrës, for instance Jiří Menzel in 2011 and Miloš Forman in 2012. In a skype conference call held during the gala evening at the end of the festival he spoke with Miloš Forman in excellent Czech. In 2014, the festival was attended by the director Jan Hřebejk and the actress Anna Geislerová. Mr Milkani regularly assists directors and film artists visiting Albania and he interprets their media interviews. In September 2015, he interpreted for the film director Olga Sommerová during her visit to the international film festival dedicated to human rights. On Easter Monday, March 28, 2016 on the occasion of the 80th birthday of the screenwriter and actor Zdeněk Svěrák, he organised a screening of the newly digitized version of *The Elementary School* film at the Academy of Film and Multimedia Marubi.

In his native Albania, the director has made more than twenty feature films, he has produced and written screenplays for several of them and appeared in three as an actor. His filmography includes *Gadhñjim mbi vdekjen (Victory over Death, 1967)*, *Përse bie kjo daulle (Why Drums Rumble, 1969)*, *Kur zbardhi një ditë (Back Then at the Dawn, 1971)*, *Shtigje të Luftës (War Trails, 1974)*, *Zonja nga qyteti (The Gentlemen from the City, 1976)*, *Ballë për ballë (Face to Face, 1979)*, *Nje shoqe nga fshati (A Friend from the Country, 1980)*, *Fracture (Break, 1983)*, *Eja! (Come!, 1987)*.

In 2006, he and his son Eno made the first ever Czech-Albanian co-production film called *The Mourning* of Mrs Šnajderová, based on his own script with autobiographical elements. It is the story of three students at Prague's FAMU who are shooting their graduation film in Český Šternberk in the 1960s. One of them is a young Albanian cameraman who, in the middle of the film shoot, finds an order from the Albanian political circles stating that all Albanians studying abroad must immediately return to their homeland.

Piro Milkani promotes the name of the Czech cinematography not only in Albania but in the whole Balkan region. As an ambassador, he has greatly contributed to the excellent relations between the Czech Republic and Albania, not only in the field of culture.

**REZA
MIRCHI**

PODPOROVATEL POZNAVÁNÍ A SBLIŽOVÁNÍ ČESKÉ A ÍRÁNSKÉ KULTURY
/ PROMOTER OF CZECH AND IRANIAN CULTURE AND RELATIONS

IRAN
/ IRAN

Pan Reza Mirchi se narodil 18.4.1947 v Teheránu v Íránu. Po zakončení studia mu bylo nabídnuto vládní stipendium v Československu. Vystudoval VŠ chemicko-technologickou v Praze a v roce 1982 získal titul CSc. Řádu let pracoval ve Výzkumném ústavu potravinářského průmyslu a ve Státním ústavu radiační ochrany v Praze, kde se účastnil mnoha výzkumů včetně mezinárodních, jejichž výsledky vyšly v prestižních vědeckých publikacích. Vedle odborné činnosti se intenzivně věnoval kultuře a jejímu rozvoji v česko-íránských vztazích i přibližování perského jazyka českým studentům. Perský jazyk vyučoval na Filosofické fakultě UK a Státní jazykové škole v Praze. Pro zpřístupnění perského jazyka a kultury studentům perštiny i dalším zájemcům založil v roce 1995 vlastní nakladatelství a vydavatelství Pardis se sídlem v Praze, které v roce 2015 oslavilo 20. výročí. Vydal zde následující publikace: První česko-perský slovník (1996), Učebnici perského písma, písanku (1998, 2013), (První) Persko-český slovník (2002), který byl oceněn Svazem českých tlumočnicků a překladatelů za slovník roku 2002 na Knižním veletrhu v Praze Čestným uznáním, Česko-perskou konverzaci (2002), Perskou čítanku (2013) a Perskou gramatiku (2007).

V roce 2005 až 2006 byl šéfredaktorem čtvrtletníku Bústán, který vycházel v českém jazyce a částečně v perštině. Obsahem byly zprávy a články o kulturním dění v České republice týkající se Íránu a o jeho historii.

Nadále se věnuje překládům české literatury do perštiny; knihy vydává v Íránu, čímž významně přispívá k poznávání české literární a divadelní tvorby v této zemi. K jeho překladům patří: Jan Kolář „Na vlnách revoluce aneb v zemi věčných ohňů“, Ivan Klíma „Kostlivec pod kobercem“ a „Moje nebezpečné výlety“, Václav Havel „Horský hotel“, „Pokušení“ a divadelní hry „Odcházení“, „Audience“ a „Anděl strážný“, Radek Malý a Renáta Fučíková „Franz Kafka – Člověk své i naší doby“, Franz Kafka „Dopisy rodičům“.

V současnosti připravuje almanach českých spisovatelů, jejichž tvorba se dotýkala Íránu a jejichž díla byla do perštiny přeložena. Pracuje na rozsáhlém archivu česko-íránských literárních a průmyslových vztahů. Zajímá se rovněž o loutkářskou tvorbu, připravuje projekt o Tomáši Batkovi, Čechovi, který položil základy moderního loutkářství v Íránu. Organizuje kulturní semináře a výstavy, naposledy *Výstavu překladů českých autorů do perštiny* v Národní knihovně v Klementinu a seminář *Václav Havel v novodobém íránském literárním a divadelním světě* v Knihovně Václava Havla. Významně se podílí na kulturních akcích Velvyslanectví ČR v Teheránu, naposledy při přípravě a organizaci výstav k oslavám 100. výročí – *12 světů* v TAPO 9010 v Íránském muzeu grafického umění v Teheránu. Dr. Reza Mirchi během svého dlouhodobého působení významně přispěl k vzájemnému poznávání a přibližování české a íránské kultury v oblasti literatury, divadelní tvorby, školství a jazyka.

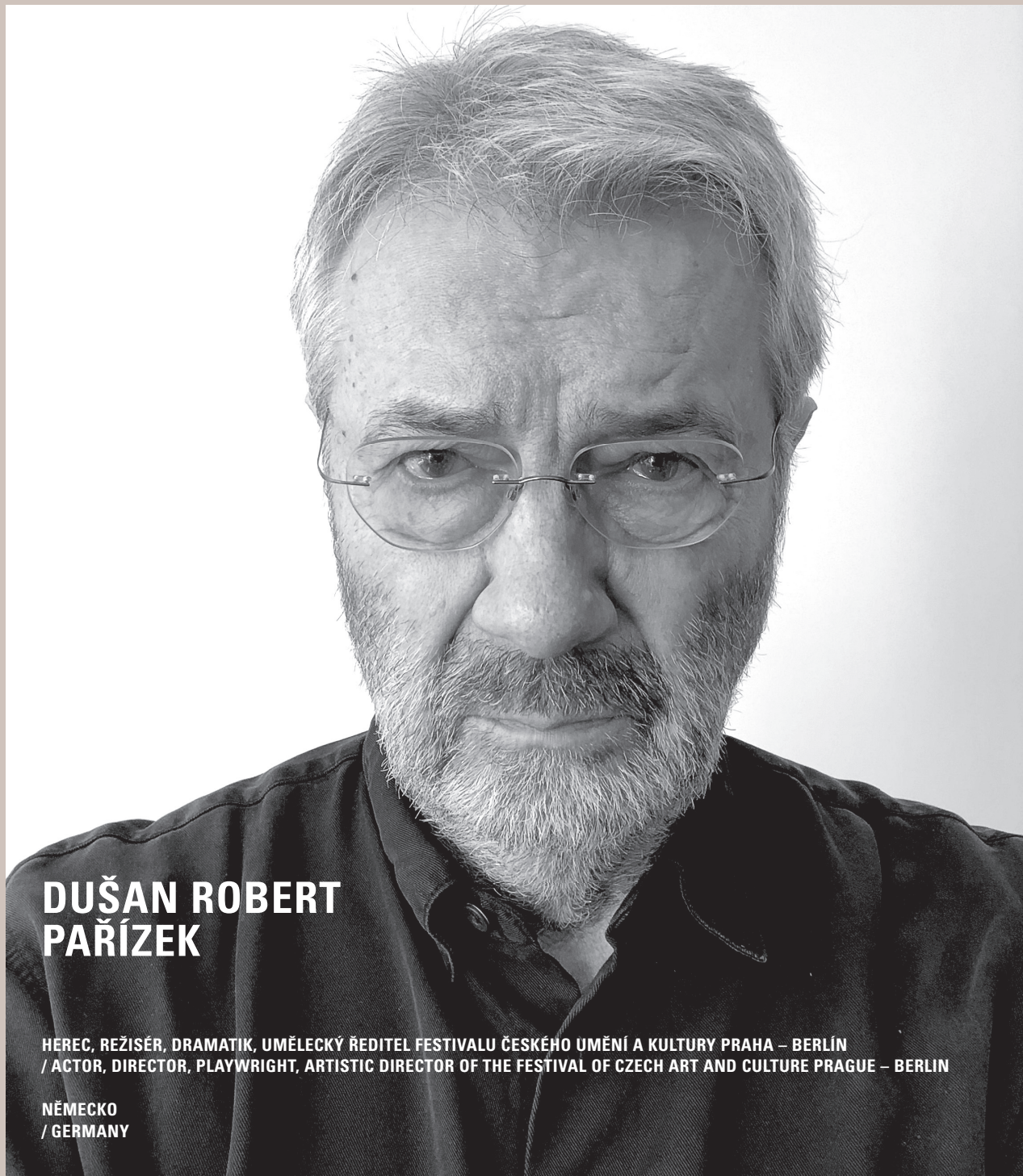
Mr Reza Mirchi was born on April 18, 1947, in Tehran, Iran. After completion of his studies, he received a government scholarship from Czechoslovakia and graduated from the University of Chemistry and Technology in Prague. In 1982, he obtained the degree of Candidate of Sciences. For many years, he worked at the Research Institute of Food Industry and at the National Radiation Protection Institute in Prague, where he participated in many research projects, including international ones, the results of which appeared in prestigious scientific publications.

In addition to his professional activities, he devoted his attention to culture and its development in Czech-Iranian relations and to giving the Czech students insight into the Persian language, which he taught at the Faculty of Arts of Charles University and at Prague's Language School. In 1995, he founded his own publishing house, Pardis, in Prague, to bring the Persian culture and language closer to students and the interested public. Pardis celebrated its 20th anniversary in 2015. Its publications include The First Czech-Persian Dictionary (1996), a Persian Script textbook and writing exercise book (1998, 2013), (The First) Persian-Czech Dictionary (2002), which was awarded a Certificate of Merit as the dictionary of the year 2002 by the Union of Interpreters and Translators at the Book Fair in Prague, a Czech-Persian conversation handbook (2002), a Persian reading book (2013) and a Persian grammar book (2007).

In 2005–2006 he was the editor-in-chief of the quarterly magazine called Bústán, published in Czech and partly in Persian, with news and articles on cultural events in the Czech Republic relating to Iran and its history.

He significantly contributes to public awareness of Czech literature and theatre in Iran, publishing books and translating Czech literature into Persian. His translations include Jan Kolář's "On the Waves of the Revolution, or in the Land of Eternal Fires", Ivan Klíma's "Skeleton Under the Carpet" and "My Dangerous Trips", Václav Havel's books "Mountain Hotel", "Temptation" and the plays "Leaving", "Audience" and "Guardian Angel", Radek Malý's and Renáta Fučíková's "Franz Kafka – Man of His Time and Our Own" and Franz Kafka's "Letters to Parents".

He is currently preparing an anthology of Czech writers whose work concerns Iran and has been translated into Persian, and he works on an extensive archive of Czech-Iranian literary and industrial relations. He is interested in puppetry, prepares a project about Tomáš Batka, a Czech who laid the foundations for modern puppetry in Iran. He organises cultural seminars and exhibitions, like an *Exhibition of translations of Czech authors into Persian* in the National Library at Klementinum and a seminar *Václav Havel in the modern Iranian literary and theatre world* at the Václav Havel Library. He participates in the cultural events of the Czech Embassy in Tehran, most recently in the preparation and organisation of exhibitions to celebrate its 100th anniversary – *12 Worlds and TAPO 9010* at the Iranian Museum of Graphic Design in Tehran. Through his long-term work Dr Reza Mirchi has significantly contributed to the mutual awareness of Czech and Iranian culture in the field of literature, theatre education and language.

**DUŠAN ROBERT
PAŘÍZEK**

**HEREC, REŽISÉR, DRAMATIK, UMĚLECKÝ ŘEDITEL FESTIVALU ČESKÉHO UMĚNÍ A KULTURY PRAHA – BERLÍN
/ ACTOR, DIRECTOR, PLAYWRIGHT, ARTISTIC DIRECTOR OF THE FESTIVAL OF CZECH ART AND CULTURE PRAGUE – BERLIN**

**NĚMECKO
/ GERMANY**

Dušan Robert Pařízek získal v roce 1968 cenu pro mladé dramatiky Svazu československých spisovatelů za divadelní hru Labyrinth. Téhož roku byla hra zásahem cenzury stažena z repertoáru Národního divadla v Brně. V roce 1973, během pracovního pobytu ve Vídni, byl v nepřítomnosti odsouzen komunistickým režimem. Rozhodl se pro exil a žil ve Švýcarsku, Rakousku, Nizozemsku a Německu. Pracoval na festivalech, divadelních scénách v Rakousku, Německu, Itálii, Francii, Belgii, Nizozemí a Švýcarsku. Pro ORF Wien natočil televizní film „Je nerovnost osudem? / Ist Ungleichheit Schicksal?“, který byl v roce 1977 vyznamenán hlavní cenou na konferenci HABITAT v kanadském Vancouveru.

Na podporu Charty 77 založil Dušan Robert Pařízek v roce 1977 v Mnichově československo-německou iniciativu umělců „Dědictví a budoucnost“. Iniciativa si dala za cíl odstraňovat předsudky vzniklé na základě tragických událostí v minulosti a sloužit kulturními akcemi sblížení mezi Čechy a Němci. Se sochařem Otto H. Hajkem realizoval česko-německá setkání. V roce 1977 založil Zámecké hry a divadlo v Ellwangenu a městské divadlo v Aalen (Baden-Wuerttemberg). Každoročně zde realizoval mezinárodní divadelní přehlídku a „Letní akademie“ - dílny mezinárodních divadelních a výtvarných akademií, kde mj. působila řada českých exilových umělců, teologů a žurnalistů. V roce 1980 se stal členem spolku Adalberta Stiftera v Mnichově. Po roce 1990 přenesl aktivity česko-německého kulturního usmířování v rámci projektu Dědictví a budoucnost a za spolupráce se spolkem Adalberta Stiftera i do své rodné země. V letech 1991–2003 pořádala tato iniciativa pravidelně divadelní představení a scénická čtení, pódiové diskuze (s českými a německými zástupci kultury, politiky a církve), tématické koncerty na téma smíření, tolerance a odpuštění z děl českých a německých skladatelů, symposia a společné výstavy českých a německých umělců. Pro projekt Dědictví a budoucnost napsal Dušan Robert Pařízek dle disputu Jana z Teplé melodram o lásce a posledních věcech člověka „Oráč a Smrt“. Od roku 1996 je členem českého PEN-Klubu. Prezident Václav Havel vyjádřil u příležitosti vzniku a uzavření smluv o česko-německých vztazích v roce 1997 iniciativě Dědictví a budoucnost své poděkování „za významnou pomoc při překonávání vzájemné nedůvěry mezi oběma národy“ a označil ji jako „úspěšnou diplomacii malých kroků“. Závěrečnou akcí kulturního projektu Dědictví a budoucnost v České republice byla světová premiéra komorní opery „Oráč a Smrt“ 26. ledna 2003 ve Státní opeře v Praze.

V roce 2001 založil Dušan Robert Pařízek Festival českého umění a kultury Praha-Berlín, který je ztělesněním partnerství hlavních měst v kulturní oblasti. Německému publiku představil desítky divadelních inscenací, filmů, koncertů, výstav a multimediálních projektů. Dušan Robert Pařízek významně přispívá k budování dobrého jména české kultury v Německu a k rozvoji upřímného, otevřeného česko-německého dialogu.

In 1968, Dušan Robert Pařízek received a prize for young playwrights from the Czechoslovak Union of Writers for his play Labyrinth. In the same year, the censors had the play withdrawn from the repertoire of the National Theatre in Brno. In 1973, during his stay in Vienna, he was sentenced in absentia by the Communist regime. He opted for emigration and lived in Switzerland, Austria, the Netherlands and Germany. He worked at festivals and theatres in Austria, Germany, Italy, France, Belgium, the Netherlands and Switzerland. His TV film „Is Inequality Fate? / Ist Ungleichheit Schicksal?“ made for the ORF Wien was awarded the main prize at the HABITAT conference in Vancouver in 1977.

In support of Charter 77, Dušan Robert Pařízek founded the Czechoslovak-German artists' initiative "Heritage and the Future" in Munich in 1977. The aim of this initiative was to counter the prejudices arising from the tragic events in the past and to use cultural events to bring Czechs and Germans closer together. With the sculptor Otto H. Hajek, he organised Czech-German meetings. In 1977, he founded the Castle Plays, the Theatre in Ellwangen and the City Theatre in Aalen (Baden-Wuerttemberg). Every year, he organised an international theatre show and the "Summer Academy" – workshops of international theatre and art academies, where, amongst others, he featured a number of Czech exile artists, theologians and journalists. In 1980, he became a member of the Adalbert Stifter Association in Munich. After 1990, he transferred the activities of his Heritage and the Future project for Czech-German cultural reconciliation, in cooperation with the Adalbert Stifter Association, to his homeland. Between 1991-2003, this initiative held regular theatrical performances and public readings, stage discussions (with Czech and German representatives of culture, politics and the Church), thematic concerts for reconciliation, tolerance and forgiveness presenting works by Czech and German composers, symposia and joint exhibitions of Czech and German artists. For the Heritage and the Future project, Mr. Pařízek wrote a melodrama about love and the last things of man "Ploughman and Death" based on the poem of the same name by Johannes von Tepl. Since 1996, he has been a member of the Czech PEN Club. On the occasion of the conclusion of treaties on Czech-German relations in 1997, President Vaclav Havel expressed his gratitude to the Heritage and the Future initiative for its "great help in overcoming mutual distrust between the two nations", describing it as "successful diplomacy of small steps". The final event of the Heritage and the Future cultural project in the Czech Republic was the world premiere of the chamber opera "Ploughman and Death" on January 26, 2003, in the State Opera in Prague.

In 2001, Dušan Robert Pařízek founded the Festival of Czech Art and Culture Prague-Berlin, which embodies the partnership of the two capital cities in the cultural field. The festival of Czech art and culture has enriched the cultural life in the capital city of Berlin and other German cities, presenting dozens of theatre performances, films, concerts, exhibitions and multimedia projects to the German audiences. Mr. Pařízek contributes significantly to building the good name of Czech culture in Germany and to developing a sincere and open Czech-German dialogue.

**KARL
PETERLIK**

**RAKOUSKÝ DIPLOMAT PŮSOBÍCÍ V PRAZE V PŘELOMOVÝCH LETECH 1968 A 1989
/ AUSTRIAN DIPLOMAT SERVING IN PRAGUE IN THE CRITICAL YEARS 1968 AND 1989**

**RAKOUSKO
/ AUSTRIA**

Karl Peterlik působil v roce 1968 v Praze na Vyslanectví Rakouské republiky na pozici „čísla tři“. Po zahájení invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa Vyslanectví navzdory počáteční jiné instrukci z Vídně bez přerušení pokračovalo ve vystavování víz československým občanům. V prosinci 1968 se počet vystavených víz již pohyboval okolo 100 tisíc.

Zmíněné rozhodnutí Vyslanectví mělo v kritickém okamžiku našich dějin pro československé občany neocenitelnou faktickou i symbolickou hodnotu a uprostřed Studené války pomohlo znovu sblížit oba národy rozdělené „železnou oponou“. Tento moment připomněl Karl Peterlik stovkám vybraných hostů společenského večera, který Velvyslanectví České republiky ve Vídni uspořádalo na vídeňské Radnici v rámci vzpomínkového roku 2018 u příležitosti 50. výročí roku 1968 jako poděkování Rakousku u vstřícnost projevenou vůči českým emigrantům.

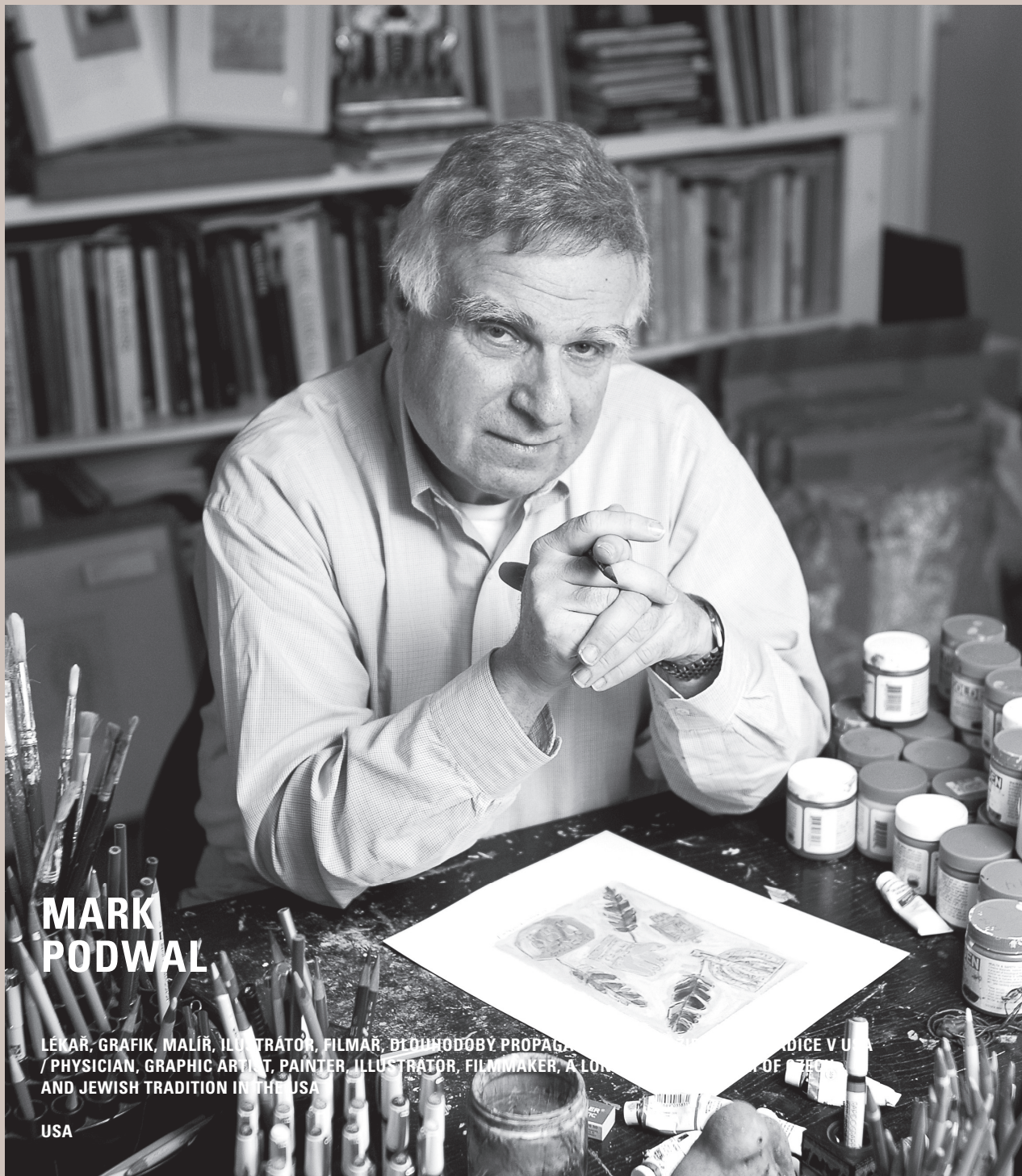
Karl Peterlik je osobnost, která pozitivním způsobem ovlivnila osud našich občanů a pomohla sblížit oba národy, a proto mu je udělena Cena Gratias agit symbolicky právě v roce 2019, kdy si připomínáme 30.výročí obnovení demokracie a svobody.

Karl Peterlik was the “number three” at the Embassy of the Republic of Austria in Prague in 1968. After the invasion of the Warsaw Pact troops into Czechoslovakia, the Embassy continued to issue visas to Czechoslovak citizens, despite the initial contrary instructions from Vienna. By December 1968, it had issued around 100,000 visas.

The Embassy’s decision had invaluable, both practical and symbolic, importance for Czechoslovak citizens at the critical moment of our history and it helped bring together the two nations divided by the “Iron Curtain” in the midst of the Cold War. Karl Peterlik recalled these moments during a speech to hundreds of guests at a social event at the Vienna City Hall, organised by the Embassy of the Czech Republic in Vienna on the occasion of the 50th anniversary of 1968, in the commemorative year 2018, as a thank you to Austria for the helping hand offered to Czech emigrants.

Karl Peterlik has positively influenced the fate of our citizens and helped bring the two nations together and therefore he receives the Gratias Agit Award symbolically in 2019 when we commemorate the 30th anniversary of the restoration of democracy and freedom.

MARK PODWAL

LEKÁŘ, GRAFIK, MALÍŘ, ILLUSTRÁTOR, FILMÁŘ, DĚLOVODŮBY PROPAGACE, ŽIDOVSKÝ ŽIVOT V USA
/ PHYSICIAN, GRAPHIC ARTIST, PAINTER, ILLUSTRATOR, FILMMAKER, A LEADER OF THE JEWISH
AND JEWISH TRADITION IN THE USA

USA

Mark Podwal se narodil v roce 1945 v Brooklynu. Vystudoval Queens College na CUNY (bakalářský titul) a následně získal titul MD na NYU. Od roku 1974 působil jako dermatolog se soukromou praxí, ale rovněž při NYU Medical Center.

Již od roku 1971 se však intenzivně věnoval umělecké tvorbě. Jeho ilustrace vycházely v předních periodikách (včetně The New York Times) a jako doprovodné ilustrace řady knih, přičemž Mark Podwal sám je autorem mnoha publikací pro děti i dospělé. Mezi nejvýznamnější knihy s jeho ilustracemi patří bezesporu publikace Elieho Wiesela „Golem“ (1983). Dvě Podwalovy knihy, „Stavěno anděly – příběh staronové synagogy“ (2009) a „Židovský bestiář“ (2016), byly přeloženy do českého jazyka. Široký záběr jeho aktivit však potvrzuje i fakt, že je autorem návrhů Zlaté medaile Kongresu USA či autorem tapiserií – opon umístěných ve Staronové synagoze v Praze a v nedávno zrestaurované synagoze v Brně. Motivy Podwalových ilustrací jsou často spjaty s židovskou historií Prahy, řada jeho děl s židovskými motivy je součástí sbírek významných světových muzeí a galerií, např. v newyorském Metropolitním muzeu či v celé řadě židovských muzeí (včetně newyorského, berlínského, vídeňského a pražského). V roce 2005 vytvořilo newyorské Metropolitní muzeum pro výstavu „Praha: koruna Čech“ reprodukce Podwalových ilustrací. Je rovněž autorem a koproducentem dokumentu o starém pražském židovském hřbitově. Česká televize rovněž produkovala další dva Podwalovy dokumenty. Podwalův cyklus „Mozart a Praha“ byl vystaven spolu s Mozartovými rukopisy i v pražského Klementinu, Mark Podwal je rovněž autorem pohlednic pro Národní divadlo vycházejících z motivů Mozartova Dona Giovanniho.

Generální konzulát ČR v New Yorku se rozhodl předložit nominaci doktora Marka Podwala na cenu Gratias Agit 2019 na základě opakovaných doporučení významných osobností a institucí. Vzhledem k rozsahu jeho díla (ve významu jak kvantitativním, tak multižánrovém) a faktu, že tematika židovské Prahy figuruje v řadě jeho děl, pan Podwal dle názoru generálního konzulátu rozhodně dlouhodobě přispívá k šíření povědomí o České republice a její (nejen židovské) tradici, kultuře a historii, a to nejen ve Spojených státech amerických. Jeho spolupracovníci rovněž vysoce hodnotí fakt, že Mark Podwal podporoval většinu projektů spjatých s historií České republiky a Prahy nezištně a naopak byl schopen pro projekty zajistit potřebné financování skrze své kontakty.

Mark Podwal was born in 1945 in Brooklyn. He graduated from Queens College at the City University of New York (bachelor's degree) and subsequently earned his master's degree from New York University. From 1974, he worked as a dermatologist with his own private practice, but also at New York University Medical Center.

However, since 1971, he has been intensely involved in artistic work. His illustrations were published in leading periodicals (including The New York Times) and as accompanying illustrations of many books. Mark Podwal himself is an author of many publications for children and adults. One of the most important books with his illustrations is undoubtedly "Golem" by Elie Wiesel (1983). Two of Podwal's books, "Built by Angels – The Story of the Old-New Synagogue" (2009) and "A Jewish Bestiary" (2016), have been translated into Czech. The fact that he is both the author of the designs of the Congressional Gold Medal and the author of tapestries – curtains for the Old-New Synagogue in Prague and in the recently restored synagogue in Brno – shows how wide the range of his activities is. The motifs of Podwal's illustrations are often linked to the Jewish history of Prague, and many of his works with Jewish motifs being a part of the collections of major world museums and galleries, such as the New York Metropolitan Museum and a number of Jewish museums (including New York, Berlin, Vienna and Prague). In 2005, the New York Metropolitan Museum created reproductions of Podwal's illustrations for the exhibition "Prague: The Crown of Bohemia". He is the author and co-producer of a documentary about the Old Jewish Cemetery in Prague and two of his other documentaries were produced by the Czech Television. Podwal's cycle "Mozart and Prague" was exhibited together with Mozart's manuscripts in Clementinum, Prague. Mark Podwal is also the author of postcards for the National Theatre based on motifs from Mozart's Don Giovanni.

The Consulate General of the Czech Republic in New York has decided to nominate Dr Mark Podwal for Gratias Agit 2019 on the basis of repeated recommendations of prominent figures and institutions. In view of the scale of his work (in both quantitative and multi-genre terms) and the fact that the themes of Jewish Prague appear in a number of his works, Mr Podwal, in the Consulate's opinion, definitely contributes to spreading the awareness of the Czech Republic and its (not only Jewish) tradition, culture and history, not only in the United States of America. His colleagues also highly appreciate the fact that Mark Podwal has supported most of the projects related to the history of the Czech Republic and Prague selflessly and, conversely, has been able to provide the necessary funding for the projects through his contacts.

**BOHDAN
POMAŇÁK**

PLASTICKÝ CHIRURG
/ PLASTIC SURGEON

USA

HARVARD MEDICAL SCHOOL

Bohdan Pomahač je český plastický chirurg žijící a působící ve Spojených státech amerických. V roce 2011 se stal prvním plastickým chirurgem, který na území USA provedl kompletní transplantaci obličeje (jednalo se o druhou kompletní transplantaci obličeje na světě). V současnosti působí na Brigham and Women's Hospital v Bostonu a je profesorem na Harvard Medical School. Dnes je považován za předního světového plastického chirurga, kterému je připisován významný posun v dané oblasti medicíny.

Bohdan Pomahač se narodil v roce 1971 v Ostravě. Vystudoval Lékařskou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, během studia vykonal stáž v americkém Bostonu.

Od roku 1996 působí jako chirurg v bostonské Brigham and Women's Hospital. Ačkoliv transplantace obličeje nebyla během studia a prvních let výkonu medicíny předmětem jeho zájmu, od roku 2004 se této oblasti začal intenzivně věnovat. V roce 2007 je jmenován do čela popáleninového traumacentra Brigham and Women's Hospital a tamtéž ve stejném roce rovněž zakládá centrum transplantace obličeje.

V roce 2009 uskutečnil druhou částečnou transplantaci obličeje v USA (a sedmou na světě). Díky úspěšné Pomahačově transplantaci obdržela nemocnice grant od Ministerstva obrany USA ve výši 3,4 milionu USD na rozvoj transplantací obličeje. V roce 2011 pak provedl Bohdan Pomahač první kompletní transplantaci obličeje na území USA.

V současnosti je vedoucím chirurgie v bostonské Brigham and Women's Hospital (Roberta and Stephen R. Weiner Distinguished Chair in Surgery) a ředitelem oddělení plastických transplantací tamtéž. V roce 2017 byl zařazen na seznam předních lékařů v žebříčku Castle Connolly America's Top Doctors, od roku 2011 do 2018 získal každoročně ocenění Boston Magazine Top Doctor.

Bohdan Pomahač je často zván na přední lékařské konference (včetně několikanásobného příspěvku na Congress of Future Medical Leaders). Ve volném čase se věnuje tenisu, yachtingu a lyžování.

Pan Pomahač se při rozličných příležitostech hlásí ke svým českým kořenům včetně připomínání faktu, že vystudoval Lékařskou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, čímž se výrazně podílí na šíření dobrého jména české medicíny ve světě (v Olomouci byla provedena v roce 1905 první transplantace lidského orgánu na světě). Aktivně se zapojuje rovněž do akcí pořádaných Generálním konzulátem v New York (naposledy například aktivní účast na konferenci spolupořádané magazínem Forbes s titulem „100 + 100 česko-slovenských inovací“ v září 2018, kde byl jedním z hlavních řečníků).

Bohdan Pomahač is a Czech plastic surgeon living and working in the United States. In 2011, he became the first plastic surgeon to perform complete facial transplantation in the United States (it was the second complete face transplantation in the world). He currently works at Brigham and Women's Hospital in Boston and is a professor at Harvard Medical School. Today, he is considered one of the world's leading plastic surgeons, credited with a significant shift in this field of medicine.

Bohdan Pomahač was born in 1971 in Ostrava. He graduated from the Faculty of Medicine of Palacký University in Olomouc. During his studies, he completed an internship in Boston, United States.

Since 1996, he has been a surgeon at Brigham and Women's Hospital, Boston. Although not interested in facial transplantation during his studies and the first years of medical practice, since 2004 he has become active in this field. In 2007, he was became head of the Trauma and Burn Center at Brigham and Women's Hospital, where, in the same year, he also established a facial transplant centre.

In 2009, he performed the second partial facial transplantation in the United States (and the seventh in the world). Thanks to the successful transplantation by Dr Pomahač, the hospital received a grant of USD 3.4 million from the US Department of Defense to develop facial transplants. In 2011, Bohdan Pomahač performed the first complete facial transplantation in the United States.

He is currently Head of Surgery at Brigham and Women's Hospital in Boston (Roberta and Stephen R. Weiner Distinguished Chair in Surgery) and Director of Plastic Surgery Transplantation. In 2017, he was included in the Castle Connolly America's Top Doctors listings and from 2011 to 2018 he was annually honoured with the Boston Magazine Top Doctors recognition.

Bohdan Pomahač is often invited to leading medical conferences (including multiple contributions to Congress of Future Medical Leaders). In his free time, he enjoys tennis, yachting and skiing.

On various occasions, Mr Pomahač declares his Czech roots, including the fact that he graduated from the Faculty of Medicine of Palacký University in Olomouc. He thereby significantly contributes to promoting the good name of Czech medicine in the world (the first human organ transplantation in the world was carried out in Olomouc in 1905). He is also actively involved in the events organised by the Consulate General in New York (for example his active participation in a conference co-organised by Forbes magazine named "100 + 100 Czech-Slovak Innovations" in September 2018, where he was one of the main speakers).

A black and white portrait of a woman with dark hair, smiling slightly. She is wearing a white, long-sleeved blouse with intricate embroidery on the front, featuring diamond and floral patterns. The blouse has a buttoned placket. The background is a plain, light-colored wall.

VERITA SRIRATANA

**PROFESORKA NA CHULALONGKORN UNIVERSITY V BANGKOKU,
PROPAGÁTORKA ČESKÉ REPUBLIKY V THAJSKU
/ PROFESSOR AT CHULALONGKORN UNIVERSITY, BANGKOK,
PROMOTER OF THE CZECH REPUBLIC IN THAILAND**

**THAJSKO
/ THAILAND**

Prof. Verita Sriratana je v thajských podmínkách zcela výjimečnou osobností šířící dobré jméno o ČR a snažící se zvýšit obecné povědomí o ní, V4 a střední Evropě. V dané souvislosti se jí již podařilo výrazným způsobem dostat ČR a střední Evropu do pozornosti nejen akademické a kulturní veřejnosti, ale i širší veřejnosti. Jejými hlavními doménami jsou prezentace ČR v kulturní rovině a také v oblasti politologické. Neomezuje se ale jen na ně a své aktivity rozšiřuje např. o propagaci a podporu spolupráce v oblasti start-upů a inovací se zapojováním státního i soukromého sektoru. Je ředitelkou doktorandského Programu evropských studií na Chulalongkorn University v Bangkoku a byla i zástupkyní ředitelky Centra pro evropská studia na téže univerzitě.

Osobní iniciativa a příspěvní prof. Verity Sriratana byly jedněmi z rozhodujících faktorů (až základní podmínkou) pro zřízení nejen Sekce středo- a východoevropských studií Centra pro evropská studia, ale i projektu spolupráce Chulalongkorn University se zeměmi V4. Podobně prosadila v daném rámci navázání užší spolupráce s Anglo-americkou univerzitou v Praze, vč. podepsání MoU o spolupráci, a to s jako první středoevropskou univerzitou. Tak výrazné prosazení českého a středoevropského prvku do činnosti a struktur Chulalongkorn University je o to cennější a významnější, že se jedná o „národní univerzitu“ srovnatelnou v našich podmínkách s Univerzitou Karlovou.

Kromě své domovské univerzity prof. Verita Sriratana propaguje a prezentuje ČR a její kulturu na řadě dalších univerzit a fór v Thajsku i zahraničí. Jako příklad lze kromě mnoha odborných konferencí uvést Thammasat University, Chiang Mai University, Kasetsart University, University of Sydney, Maria Curie-Skłodowska University nebo University of Zurich.

Ve své činnosti se prof. Verita Sriratana věnuje především prezentaci širokého spektra naší literatury – kromě seznamování veřejnosti s díly Kafky, Hrabala, Kundery, Havla nebo Viewegha přeložila jako první do thajštiny Hrabalovu Příliš hlučnou samotu nebo Švejka pro divadelní zpracování. Věnuje se i propagaci české kinematografie.

Velká část nastíněných aktivit přitom nespadá přímo do pracovních povinností prof. Verity Sriratana. A také ty, které mají vazbu na její působení na Chulalongkorn University, překračují svým charakterem, intenzitou a rozsahem běžný rámec plnění pracovních povinností.

Professor Verita Sriratana is a unique personality who promotes the good name of the Czech Republic and raises general awareness of the country, V4 countries and Central Europe in Thailand. She has managed to bring the Czech Republic and Central Europe to the attention of the academic and cultural community as well as the broader public. Her presentation of the Czech Republic covers both cultural and political aspects. She also promotes and supports cooperation in the field of start-ups and innovations, involving both the government and private sectors. She serves as Director of the European Studies Programme at Chulalongkorn University in Bangkok and she also held the position of Deputy Director of the Centre for European Studies at the same university.

The personal initiative and commitment of Professor Verita Sriratana was a decisive factor (even a prerequisite) in establishing the Central and Eastern European Studies Section of the Centre for European Studies and in initiating a project for cooperation between the Chulalongkorn University and V4 countries. She has established close cooperation (based on a Memorandum of Understanding on cooperation) with the Anglo-American University in Prague, as the first Central European university. The strong presence of Czech and Central European element in the activities and structures of Chulalongkorn University is all the more valuable and significant because of its status as a “national university” comparable to our Charles University.

In addition to her home university, Professor Verita Sriratana presents the Czech Republic and its culture at a number of other universities in Thailand and abroad (Thammasat University, Chiang Mai University, Kasetsart University, University of Sydney, Maria Curie-Skłodowska University, University of Zurich) and also at numerous other forums and conferences.

Professor Verita Sriratana is especially committed to promoting the wealth of Czech literature. In addition to introducing Czech writers such as Kafka, Hrabal, Kundera, Havel or Viewegh to the local public, she has been the first to translate Hrabal's *Too Loud a Solitude* or *Svejk* to Thai for the theatre. She also raises general awareness of Czech cinematography.

Much of these activities are not directly connected with Professor Verita Sriratana's work at Chulalongkorn University and those that are linked to her duties at the university are pursued with exceptional commitment and intensity.

**TEA
TIHOUNOVÁ**

IN MEMORIAM

ZAKLADATELKA A VEDOUĆÍ MISE CHARITY ČR V ZAMBII
/ FOUNDER AND HEAD OF THE CARITAS CZECH REPUBLIC MISSION IN ZAMBIA

ZAMBIE
/ ZAMBIA

Titul inženýr ekonomie získala Tea Tihounová na Vysoké škole ekonomické v Praze v programu mezinárodní obchod. Bakalářské vzdělání dokončila na Univerzitě Karlově, kde studovala africké jazyky, zejména amharštinu, oromejštinu a svahilštinu, společně s dějinami, kulturou, sociologií a politikou Afriky.

V letech 2011–2012 pracovala na Velvyslanectví České republiky v Etiopii jako koordinátorka rozvojové spolupráce, kde měla zodpovědnost za management projektového cyklu programů ZRS, programu vládních stipendií či malých lokálních projektů.

V květnu 2013 založila misi Charity České republiky v Zambii a byla zodpovědná za implementaci bilaterálních projektů české zahraniční rozvojové spolupráce, ale také projektů UNHCR, EU či RefugePoint.

Tea Tihounová, zakladatelka a vedoucí mise Charity ČR v Zambii, dokázala během pěti let vybudovat největší pobočku své organizace v Africe, pro kterou pracuje více než 200 členů a která pomáhá napříč pěti různými provinciemi Zambie. Humanitární a rozvojové projekty, za které byla Tea Tihounová zodpovědná, se zaměřovaly na širokou škálu problémů nejméně rozvinutých společností – zemědělství, vzdělávací systém či zdravotní péči (zejména v oblasti péče o matky a novorozence) – a během pěti let zlepšily život tisícům Zambijců.

Tea Tihounová představovala prototyp energického člověka schopného řešit konstruktivně problémy a nástrahy života v komplikovaném a náročném prostředí, člověka schopného vidět potenciál i v nejchudších oblastech světa, člověka, který je vždy pozitivní a nevzdává se a který dokázal během krátké doby vybudovat důležitou pobočku české organizace v Zambii a významně tak propagovat dobré jméno České republiky nejen zde, ale i v dalších afrických zemích.

Tea Tihoun received a degree in economics at the University of Economics in Prague, specialising in international trade. She also earned a bachelor's degree at Charles University, where she studied African languages, especially Amharic, Oremeji and Swahili, along with African history, culture, sociology and politics.

In the years 2011–2012, she worked as a development cooperation co-ordinator at the Embassy of the Czech Republic in Ethiopia, where she was responsible for managing the project cycle of Foreign Development Cooperation programmes, government scholarship programmes and small local projects.

In May 2013, she established the Caritas Czech Republic Mission in Zambia and was responsible for the implementation of bilateral projects of the Czech Foreign Development Cooperation, as well as UNHCR, EU and RefugePoint projects.

Tea Tihoun, the founder and the head of the Caritas Czech Republic mission in Zambia, has managed to build the largest branch of her organisation in Africa in five years, with more than 200 members working and assisting across five different Zambian provinces. The humanitarian and development projects, for which Tea Tihoun was responsible, focused on a wide range of problems facing the least developed societies – agriculture, education and healthcare (especially maternity and neonatal care) – and improved the lives of thousands of Zambians over five years.

Tea Tihoun was a dynamic person able to find constructive solutions to the problems and pitfalls of life in a complicated and challenging environment, to see potential even in the poorest parts of the world, always positive and never willing to give up. She managed to build an important branch of a Czech organisation in Zambia within a short time and did her utmost to promote the good name of the Czech Republic not only there but also in other African countries.

A black and white portrait of Jan Voříšek, a middle-aged man with short, slightly graying hair, looking directly at the camera with a slight smile. He is wearing a dark, ribbed sweater over a plaid collared shirt. The background is dark and out of focus. The entire image is framed by a light beige border.

**JAN
VOŘÍŠEK**

**REALIZÁTOR CHARITATIVNÍCH PROJEKTŮ
/ CHARITY PROJECTS IMPLEMENTER**

**GRUZIE
/ GEORGIA**

Pan Jan Voříšek se narodil v roce 1948 v Hradci Králové. V letech 1966–1968 studoval na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po emigraci do Nizozemska pokračoval v letech 1969–1975 ve studiu medicíny na Lékařské fakultě Městské univerzity v Amsterdamu. V roce 1981 se specializoval na porodnictví a gynekologii. Následně v roce 1985 absolvoval specializovaný kurz epidemiologie na Královském tropickém institutu v Amsterdamu a v roce 1991 získal na téže institutu magisterský titul v oblasti veřejného zdravotnictví. Následně Jan Voříšek působil jaké lékař pro holandské i mezinárodní charitativní organizace v různých afrických zemích (v Keni a v Lesothském království).

Na přelomu tisíciletí Jan Voříšek přesídlil do Gruzie, kde se ihned zapojil do charitativní práce a do realizace rozvojových projektů zaměřených nejen na Gruzii, ale také na ostatní země jižního Kavkazu. Působil též jako pozorovatel a konzultant pro Českou rozvojovou agenturu a pro Centrum pro výcvik a poradenství (CTC), pro něž připravil a poskytoval kurzy managementu zdravotnictví. Stal se konzultantem projektu zaměřeného na zlepšení lidských práv implementovaného Ministerstvem pro rozvojovou spolupráci Nizozemského království či speciálního protidrogového programu pro země jižního Kavkazu se zaměřením na Gruzii a Ázerbájdžán, který byl implementován UNDP. Ve své práci se zaměřuje také na projekty na ochranu mentálního zdraví a na zavádění moderních nástrojů zdravotnického managementu. V roce 2003 založil a do roku 2008 vedl regionální pobočku GIP (Global Initiative on Psychiatry).

Pan Jan Voříšek celý svůj profesní život zasvětil charitativní práci v Africe a v Gruzii a šířil tím dobré jméno ČR ve světě způsobem hodným ocenění. Zaměřil se především na projekty na zlepšení přístupu obyvatel venkovských oblastí a fyzicky či mentálně znevýhodněných osob ke kvalitní zdravotní péči. Od samého počátku poskytoval českým partnerům i pracovníkům Velvyslanectví České republiky v Gruzii cenné rady a náměty. Byl vždy ochoten pomoci při provádění projektů či při navazování kontaktů s gruzínskými příjemci či s partnerskými organizacemi z Gruzie i z jiných zemí. V rámci české rozvojové pomoci například absolvoval celou řadu přednáškových turné do velmi zaostalých venkovských oblastí. Aktivně se zapojuje především do oblastí zavádění nových metod diagnostiky onkologických onemocnění v Tbilisi a usiluje o zlepšení přístupu obyvatel venkovských a vysokohorských oblastí Gruzie ke kvalitní lékařské péči. Věnuje se výcviku venkovských lékařů zacílenému na odtabuizování některých lékařských postupů především v oblasti prevence a včasné diagnostiky ženských a mužských onkologických onemocnění. V uplynulých letech byl Jan Voříšek skvělým pomocníkem a rádcem všech realizátorů české rozvojové pomoci v oblasti zdravotnictví a výrazně napomáhal k šíření povědomí široké gruzínské veřejnosti o české rozvojové pomoci. Nezištně přispívá k prohlubování česko-gruzínských vztahů a je výrazným propagátorem České republiky v Gruzii.

Mr Jan Voříšek was born in 1948 in Hradec Králové. From 1966 to 1968 he studied at the Medical Faculty of Charles University in Prague. After his emigration to the Netherlands, he continued his studies of medicine at the Medical Faculty of the University of Amsterdam from 1969 to 1975, where he later, in 1981, specialised in obstetrics and gynaecology. Subsequently, in 1985, he completed a specialised epidemiology course at the Royal Tropical Institute in Amsterdam and in 1991 he earned a master's degree in public health from the same institute. Later, Jan Voříšek worked as a physician for both Dutch and international charities in various African countries (Kenya and the Kingdom of Lesotho).

At the turn of the millennium, Jan Voříšek relocated to Georgia, where he immediately became involved in charitable work and in the implementation of development projects focused not only on Georgia but also on other countries of the Southern Caucasus. He also worked as an observer and consultant for the Czech Development Agency and for the Centre for Training and Counselling (CTC), for which he prepared and organised courses in health care management. He became a consultant to the Human Rights Improvement project implemented by the Ministry of Development Cooperation of the Kingdom of the Netherlands and to a special anti-drug programme for the Southern Caucasus with a focus on Georgia and Azerbaijan, implemented by the UNDP. He also focuses on projects to protect mental health and to implement modern health management tools. In 2003, he founded and until 2008 was the head of the regional branch of the GIP (Global Initiative on Psychiatry).

Jan Voříšek has devoted his entire professional life to charity work in Africa and Georgia, thereby promoting the reputation of the Czech Republic in the world. He focuses primarily on projects to improve access to quality health care for people in rural areas and for physically or mentally disadvantaged people. Since the very beginning he has provided valuable advice and proposals to Czech partners and staff of the Embassy of the Czech Republic in Georgia. He has always been willing to assist with project implementation and with networking with Georgian beneficiaries or with partner organisations from Georgia and other countries. For instance, within the framework of Czech development assistance, he has participated in a number of lecture tours to very backward rural areas.. He has been actively involved in the introduction of new methods of cancer diagnosis in Tbilisi and seeks to improve access to quality medical care for people living in Georgia's rural and mountainous areas. He provides training to rural doctors aimed at removing the taboos associated with some medical procedures, especially in the area of prevention and early diagnosis of female and male cancer. In the past years, Jan Voříšek has been an excellent assistant and advisor to all implementers of Czech development assistance in the field of health care and has been instrumental in raising the awareness of the Czech development assistance amongst the broader Georgian public. He contributes to deepening Czech-Georgian relations and is a prominent promoter of the Czech Republic in Georgia.

MEMORIAL

**RUSKO
/ RUSSIA**

Sdružení Memorial vzniklo roku 1987 jako společenství několika desítek organizací po celém bývalém SSSR. V roce 1992 se přetransformovalo na „Mezinárodní historicko-osvětovou, dobročinnou a lidskoprávní společnost Memoria“, zkráceně „Mezinárodní Memorial“. Dnes jej tvoří více než 50 jednotlivých organizací Memorial po celém Rusku i v některých evropských zemích, včetně České republiky.

Podle svých stanov sdružení Memorial usiluje o spoluúčast na budování rozvinuté občanské společnosti a demokratického právního státu, vylučujícího návrat k totalitarismu.

Memorial hodlá odhalovat, publikovat a kriticky hodnotit informace o zločinech a masových porušováních lidských práv, kterých se dopustily totalitní režimy v minulosti a které mají přímé i nepřímé důsledky v současnosti.

Sdružení Memorial od konce 80. let svobodně a kriticky přistupuje k popisování zločinů sovětského totalitního režimu. Vytváří nebo se podílí na veřejně dostupných muzejních sbírkách, výstavách, četných publikacích nebo ustavení památníků po celém území bývalého SSSR. Stojí za odbornou prací mapující historii politického teroru v SSSR, Gulagu i hnutí odporu chruščovovsko-brežněvovské epochy.

Memoriál vytváří databázi obětí státního teroru v SSSR, která v dnešní době obsahuje již více než tři milióny jmen. Za svou třicetiletou činnost vydalo sdružení stovky publikací a zorganizovalo stovky akcí, výstav, debat a přednášek. Memorial rovněž shromažďuje, analyzuje a zveřejňuje informace o porušování lidských práv na postsovětském prostoru.

Sdružení Memorial se dlouhodobě věnuje také sběru a šíření informací o perzekvovaných Čechách v SSSR a o významných událostech z české historie. Pro české historiky a badatele tématu perzekucí proti Čechům a československým občanům v SSSR je tak sdružení Memorial hlavním zdrojem základních informací. Pracovníci Memorialu vždy ochotně poskytují rady českým badatelům a směřují je na další archivy a zdroje informací. Bez jejich pomoci by nebyl možný výzkum perzekuce proti Čechům a čs. občanům v SSSR, nevznikl by dokument ČT a ÚSTR „Čechoslováci v Gulagu“ a nebyla by realizována česká verze projektu Poslední adresa, který připomíná české oběti komunistického režimu u nás i v Rusku.

Kromě toho sdružení Memorial samo aktivně šíří informace o významných dějinných okamžicích České republiky. Na jeho půdě jak v Moskvě, tak i v dalších ruských městech se konaly mnohé přednášky českých historiků a badatelů, projekce filmů a výstav o Pražském jaru a invazi do Československa (2018), „Různé války“ o srovnání učebnic moderní historie včetně českých (2016), „Charta 77“ (2017), „Praha objektivem tajné policie“ (2011) a mnohé další. Sdružení Memorial rovněž na jaře 2018 zorganizovalo velkou konferenci o Pražském jaru a invazi v roce 1968 „Lekce 1968“.

Sdružení Memorial je téměř jedinou platformou v dnešním Rusku, kde je možné svobodně hovořit o historických tématech spojených jak s invazí roku 1968, tak i s dalšími historickými tématy spojenými s komunistickým Československem.

Memorial Society was founded in 1987 as a community of dozens of organisations across the former USSR. In 1992, it was transformed into the “Memorial – International Historical and Educational, Charitable and Human Rights Society”, “International Memorial” for short. Today, it consists of more than 50 individual Memorial organisations throughout Russia and some European countries, including the Czech Republic.

In accordance with its charter, Memorial Society seeks to participate in building a well-developed civil society and democratic rule of law preventing the return to totalitarianism.

Memorial intends to discover, publish and critically evaluate information about crimes and mass violations of human rights committed by totalitarian regimes in the past, which have both direct and indirect consequences nowadays.

Since the late 1980s, Memorial has been describing the crimes of the Soviet totalitarian regime freely and critically. It creates or participates in publicly accessible museum collections, exhibitions, numerous publications, or establishing memorials throughout the former USSR. It is behind the professional work mapping the history of political terror in the USSR, the Gulag and the resistance movement during the Khrushchev-Brezhnev period.

Memorial creates a database of victims of the state terror in the USSR, which now contains more than three million names. During its thirty years of activity, the society has published hundreds of publications and organised hundreds of events, exhibitions, debates and lectures. Memorial also collects, analyses and publishes information on human rights violations in the post-Soviet space.

As part of its activities, Memorial has long been involved in collecting and disseminating information on persecuted Czechs in the USSR and on important events in Czech history. For Czech historians and researchers on the topic of persecution of Czech and Czechoslovak citizens in the USSR, Memorial is the main source of fundamental information. Memorial's staff are always willing to advise Czech researchers and direct them to archives and sources of information. Without their help, it would not be possible to complete projects on the persecution of Czechs and Czechoslovak citizens in the USSR, the “Czechoslovaks in the Gulag” documentary produced by the Czech TV and the Institute for the Study of Totalitarian Regimes, and the Czech version of The Last Address project which commemorates Czech victims of the Communist regime in our country and Russia. In addition, Memorial actively disseminates information about important historical moments of the Czech Republic. It has provided space for many lectures by Czech historians and researchers, screenings of films and exhibitions on the Prague Spring and the invasion in Czechoslovakia (2018), “Various Wars” comparing modern history textbooks including the Czech ones (2016), “Charter 77” (2017), “Prague by the Lens of the Secret Police” (2011) and many others, in Moscow and other Russian cities. In spring 2018, Memorial organised a large conference on the Prague Spring and the invasion in 1968 named “Lesson 1968”.

Today, Memorial Society is the only Russian platform for free debate on historical topics associated with both the 1968 invasion and communist Czechoslovakia.

V roce 2019 vydalo
Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

